

Otázka - Odpověď V. V. Pjagina ze dne 22.05.2023 (VIDEO CZ Titl + Přepis, 1 hod 21 min)

- CZ24 News | 29. května 2023

Fond konceptuálních technologií uvádí

Vážení čtenáři, představujeme vám knihu vnitřního prediktoru SSSR Státní symboly a státní suverenita.

Je omylem domnívat se, že se světový systém státních vlajek zformoval jen tak sám o sobě.

Kolik lidí podílejících se na vypracování a schválení té či oné státní vlajky ve světě by se upřímně podívalo, kdyby se dozvědělo, že ty myšlenky a ideje,

které považovali za své vlastní a na jejichž základě vztyčili nad státem konkrétní státní vlajku, jim byly vštípeny do vědomí na základě schématu ovládnutí lídra.

V této knize najdete informace o tom, jak se formovala světová hierarchie států, jak vypadá a jak se odráží ve vlajkách a další státní symbolice.

Získat tuto knihu můžete v on-line obchodu Ozon.ru

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,

posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 22.05.2023.

Jak jsme se dozvěděli z médií, tak čínský stálý zástupce při OSN Čang Ťün prohlásil,

že obnovu jednání o Ukrajině není možné očekávat dlouhá léta,

pokud se nevytvoří podmínky pro zahájení konzultací.

Valeriji Viktoroviči, a kam to Čína tak pospíchá?

Tam, kam pospíchá celý svět.

Tento týden v The Guardian vydali článek,

že EU musí začít plánovat Rusko po Putinovi.

Zdálo by se, že Rusko je stabilní

a kolísá naopak Západ.

A přitom se po Putinovi chystá

rozhodovat o Rusku právě Západ.

Proč mají najednou takou péči?

A proč předvídají pád Ruska?

To znamená, že se staly nějaké události, které ve světě předurčují nějaké děje,

když se každý ze své vlastní pozice pokouší začít rozhodovat o Rusku a souvisejících věcech.

V Politico takříkajíc unikly informace o tom, že se americké úřady připravují ke zmrazení konfliktu na Ukrajině.

Jenže zmrazení konfliktu na Ukrajině znamená to samé, co navrhuje ta čínská varianta.

A zmrazení toho konfliktu není možné

bez vytvoření vyjednávací platformy.

V USA došlo k informačnímu úniku, že...

Ten slavný investigativní novinář Hersh prohlašuje, že skupina států EU v čele s Polskem tajně vyzývá Zelenského, aby ten konflikt zastavil. Také to chtějí zmrazit.

Tak zaprvé my víme, že Zelenskij není žádnou figurou, vůbec o tom nerozhoduje, je to jen vývěska, za kterou stojí skutečné řízení.

Zelenskij jen hraje roli p-rezidenta Ukrajiny...

On ani není tím rezidentem, chápete?

Svou roli jen předstírá.

Je to absolutní nula, od které

nezávisí vůbec nic.

Když někdo tvrdí, jak Zelenskij o něčem rozhodl, jak Zelenskij to či ono...

Tak to tak vůbec není. Všechno řízení jde mimo Zelenského z velvyslanectví USA.

A Zelenskij si jen hraje na figuru,

která je p-rezidentem Ukrajiny,

aby z mezinárodního hlediska

fungovalo to velké mystérium,

to přesvědčení, že všechny státy jsou si rovny, že všechny státy jsou stejné,

a že v nich všechno řídí prezidentové, kteří tam o něčem rozhodují.

A proto tam musí být prezident,

který vyvíjí určitou činnost.

Ale my přece dobře z dějin víme, že se velice často,

ještě v době králů, kteří stáli v čele států,

stávalo, že král seděl

na svém trůnu jen naoko

a jeho jménem stát řídila určitá

klanově-korporativní skupina.

Velmi dobře jsou tyto věci popsány

v jednom takovém fundamentálním díle,

příčemž v literární podobě od Maurice Druona Železný král, omlouvám se, Prokletí králové.

To je přece známo, že se velmi často za nezpůsobilou figurou schovává to skutečné řízení,

ale za výsledky tohoto skutečného řízení se bude zodpovídat výslovně Zelenskij,

ve smyslu ta vývěska,

která si hraje na hlavu státu.

A na Ukrajině je to Zelenskij.

A vůbec ne náhodou jsem se dobral k té věci

a jsou vůbec všechny ty státy skutečnými státy?

My jsme vydali speciální třídílnou práci Válka, Stát a Bolševismus,

kde je první díl věnován tomu jak určit,

zda se jedná o skutečný stát nebo ne.

Co je skutečný stát a co jím není, jaký stát

je projektově zkonstruovaný, jaký je historický,

jaký je projektovým konstruktérem.

O tom všem se dozvíte právě tam. A když k tomu přistupujeme s tímto vědomím,

tak vidíme, že na území bývalého SSSR není ani jeden skutečný stát.

Všechno to jsou projektově zkonstruované státy, které jsou tak či onak řízeny zvnějšku,

všechny jsou řízeny zvnějšku.

A nyní je veden boj o to, aby tato území byla od Ruska odtržena.

Jen se podívejte, jak těsně

spolupracují Čína a Kazachstán.

Tento týden kazachstánský prezident, p-rezident Tokajev navštívil Čínu a jak ho tam uvítali.

Čína potřebuje Kazachstán

odtrhnout od Ruska.

To je k té otázce, proč s tím tak popíchají, proč s tím ta Čína tak pospíchá.

Ale vždyť v Rusku se děje něco takového,

co nutí Čínu, aby tak pospíchala.

A co je to? To, že Rusko v tom konfliktu, který mu byl vnucen, aby ho oslabil, najednou začíná naopak sílit.

Výslovně sílit! Začíná si

navracet svou suverenitu

a tím pádem se okamžitě stává centrem koncentrace řízení na globální úrovni odpovědnosti.

Místo Číny se jím stává Rusko!

A právě kvůli tomu... Už jsme mluvili o těch dvanácti čínských bodech i o tom mírovém plánu Brazílie.

Úkolem našich takzvaných partnerů z BRICS je, aby Rusko na té cestě zbrzdilo, co možná nejvíce zbrzdilo!

Aby se z Číny stihlo zformovat centrum koncentrace řízení na globální úrovni a stejným centrem se stala Brazílie.

No dovolte, jakou vlajku má Brazílie?

Když se na to podíváme přes hierarchii vlajek,

o čemž jsme mimochodem také napsali knihu

Státní symboly a státní suverenita,

tak Brazílie má nyní vlajku státu, který jen spravuje území, který ho obsluhuje.

Někdo musí udržovat čínorodost na tomto území, dokud nenastoupí čas, aby převzalo nějaký zvláštní úkol.

A původně se z Brazílie mělo stát centrum koncentrace řízení v Jižní Americe,

a dokonce měla celé čtyři dny vlajku,

která fakticky kopírovala vlajku USA.

Ale potom tu věc rychle spravili,

protože v té době se z USA už zformovalo dostatečně silné centrum koncentrace řízení

a přišly s Monroeovou doktrínou, která říkala:

„Vy nestrkejte nos na naši západní polokouli

a my ho nebudeme strkat do Evropy.“

Ve skutečnosti to byla lež, nicméně

už tak bylo dáno najevo,

že ve dvou Amerikách nemohou být dvě centra koncentrace řízení,

proto tenkrát Brazílii

zakonzervovali, do budoucna.

A teď nastupuje její čas.

USA se nachází na hraně kolosální krize, kdy hrozí zhroucení USA jako státu a jeho rozčlenění na více států.

Biden v Hirošimě prohlásil... Na setkání G7, džej 7 a ne dží 7, vždyť přece takoví lůzři nemohou řídit svět.

Jestliže government přeložíme jako řízení.

Tak tam prohlásil, že USA, že on sám se nemůže zaručit za to, že v USA nebude default.

Ale to si velmi jasně uvědomují všichni, uvědomují si to i u nás v Rusku.

Takže podpindosnická „elita“ s tímto vědomím, že USA hrozí absolutní katastrofa,

a že jim, Nabiullinové, Siluanovu a další

té pakáži hrozí ztráta páníčka,

který by jim osobně dále zajišťoval jejich

parazitické řídicí postavení v Rusku...

Vždyť oni jsou jinak úplné

nuly, totální nuly!

Své postavení získali jen díky tomu, že horlivě,

na úrovni zvířecího instinktu nenávidí Rusko a Rusy.

Proto Nabiullinova, Siluanov tak bojují o to,

aby se Rusko zhroutilo a zachránilo tak USA.

Jako to bylo se SSSR. Zhroutil se SSSR

a USA byly zachráněny před zhroucením.

Mají příklad, a pokud se to nestane,

tak se jim zhroutí život.

Nabiullinova si nedovede představit život ve světě,

kde slunce nebude vycházet ve Washingtonu.

To právě proto likvidují naši ekonomiku a podkopávají ji ze všech sil, aby tak zachránili USA.

A všechny státy si uvědomují, že default USA je hrozný jen pro ty, kteří se nacházejí v dolarové ekonomice.

To právě proto Nabiullinova, Siluanov a další ta pakáž dělají všechno pro to,

abychom v té dolarové

ekonomice zůstali.

A navíc, abychom stále zůstávali surovinovým přívěškem Západu.

Jen se na to podívejte, to je zcela jednoduchý příklad o celé té nesmyslnosti a hlouposti stávajícího kurzu dolaru.

U nás funguje ekonomika s plnou silou,

je tak silná, že si můžeme vydržovat armádu

a čelit celému západnímu světu, těm padesáti státům, které daly dohromady USA.

Takže naše jediná ekonomika, o které nám tvrdili, že činí jen 2% ze světové ekonomiky, dokáže čelit padesáti státům,

kteře podle těch jejich počtů tvoří 50% ze světové ekonomiky, ze které prý my tvoříme jen ta 2%.

A prohrává právě tento souhrnný Západ.

Takže pokud se Rusko

nezhrouť, zhroutí se Západ.

To nemohou podpindosníci

v Rusku jednoduše připustit!

Pro ně je to životní katastrofa, protože si zvykli na to, že jako otroci slouží svému zaoceánskému páníčkovi

a za to tady mají své postavení.

Rusko se přesto v té situaci drží a vítězí,

a tím se stává centrem koncentrace řízení.

USA se zhroutí a Čína nestíhá přebírat jejich roli centra koncentrace řízení, zbývá tu jen Rusko.

A tak se začaly sypat všechny

ty návrhy na zmrazení konfliktu.

Tento týden se na nás s mírovým návrhem, s návrhem jednat o míru obrátila skupina afrických států.

A kdo to navrhuje jejich jménem?

Náš partner v BRICS Jihoafrická republika.

Podívejme se na vlajku. Nejedná se o skutečný stát, je to jen držitel území, do určité doby.

Tak co se to děje? Vraťme se k tomu okamžiku, že se zhroutí USA, takže...

Tedy přesněji proběhne default USA a zhroutí se ty státy, které se nachází v dolarové ekonomice.

Ale povede-li se našim

podpindosníkům zničit Rusko,

tak Afrika, která už začala své protiamerické a protikoloniální povstání,

chce podle svého rozumu,

na jejich úrovni chápání řídicích procesů,

aby se jejich státy zachovaly

jako státy, jako suverénní...

Přestože se jedná o státy bez suverenity. V Africe není jediný stát, který by se stal skutečným státem.

Maghreb z toho vylučujeme, tam je to trochu jiný případ, ale o tom teď také nebudeme mluvit.

Mluvíme o střední a jižní Africe,

nepočítáme tam ani Sahel.

Takže teď se na nás obrací a co tak najednou? K čemu je jim to dobré?

BRICS a Čína nechtějí, aby se z Ruska stalo plnohodnotné centrum koncentrace řízení.

Pro ně je to životně důležité, jinak se z nich nestanou centra koncentrace řízení.

Ale co s tím mají společného

Afričané? Co je to tak vyburcovalo?

Nesmíme zapomínat

na ty čínské projekty v Africe.

Afričané se nechtějí zhroutit společně s dolarovou ekonomikou, chtějí přežít.

A jaká je teď alternativa, která už existuje a rozšiřuje se už několik desítek let?

Porovnejte přítomnost Číny v Africe před dvaceti lety a nyní. To je zásadní rozdíl!

Nyní, když probíhá dedolarizace...

A u nás někteří chytráci vykládají:

„Pojďme nyní zavádět rozpočtová pravidla a rezervy tvořit místo dolarů v jüanech.

Pojďme rezervy hromadit v jüanech.“

Celý svět teď rezervy hromadí v jüanech.

To je pro celý svět východisko,

ale pro Rusko to východisko není.

To znamená zbavit se jednoho jařma

a dobrovolně si navléknout jiné.

V Rusku musí být rublová zóna. Rusko pro to má všechno nezbytné a oni nám neustále vnucují dolarovou ekonomiku.

Ukrajina, kterou zásobuje 50 států, která nedokáže sama vyžít,

která teď nemá vůbec žádnou vlastní ekonomiku,

tak ta má kurz své prý „národní“ měny,

hřivny dvojnásobně vyšší,

než je kurz rublu.

Přestože v Rusku máme funkční ekonomiku,

která dokáže čelit celému světu.

Pochopte, že to je všechno uměle nastaveno a žádné ekonomické předpoklady pro to neexistují.

Je to čistě politické rozhodnutí, které tím řeší ten úkol,

aby Rusko předávalo co nejvíce svých zdrojů na Západ,

a to co nejlevněji, aby ten mohl

díky tomu bojovat proti Rusku.

To má za úkol ten kurz dolaru, kterého se tak drží Ruská centrální banka!

A napomáhá tomu také další její rozhodnutí,

kterým stanovila lichvářskou základní sazbu ve výši 7,5%.

Už jsme o tom mluvili nejednou.

Takže nás cíleně likvidují. Jenže svět se teď nachází v patové situaci, protože to Rusko ustálo.

A silné Rusko není v zájmu Číny,

Brazílie či dalších partnerů v BRICS,

ani v zájmu USA a souhrnného Západu.

Takže potřebují dosáhnout nějakých mírových jednání a vyřešit to ve svůj prospěch.

Ti afričtí takříkajíc partneři

pracují v rámci posilování Číny.

Navrhují fakticky ty čínské podmínky,

přestože se ještě konkrétně nejednalo,

takže nikdo nezná podrobnosti, nikdo nic nečetl, jenže jejich podstata bude jen jedna.

Oni chtějí ustát pád dolarové ekonomiky.

A to se dá udělat jen tak, že posílí Čínu.

A posílit Čínu je možné

jen bude-li Rusko zastaveno.

To Rusko, které fakticky zajistilo dekolonizaci Afriky a vytvoření těch afrických států.

Ta situace je taková, že jestliže

Rusko vyhraje, tak Čína utře.

Je určitá historie přítomnosti Ruska v Africe a je také určitá historie přítomnosti Číny v Africe.

A ruská, sovětská přítomnost v Africe je pro africké národy daleko více žádoucí než ta čínská,

která se prakticky ničím neliší

od přítomnosti bílých kolonizátorů.

A samozřejmě, že pokud se Rusko stane centrem koncentrace řízení,

tak veškerá Afrika spadne pod Rusko,

a to se Číně nelíbí.

Takže s využitím toho, že africké státy potřebují ustát pád té dolarové ekonomiky,

je nutné dosáhnout pozastavení, zamrazení toho konfliktu, aby Rusko dále krvácelo.

Musí zabránit obnově územní

celistvosti Ruska.

Čína pro sebe požaduje, aby se uznávalo její právo na obnovu územní celistvosti:

“Není důležité, kdy si fakticky vrátíme Tchaj-wan, musíte to uznávat!”

Přičemž Rusku Čína v těch dvanácti bodech

nepřiznává právo na obnovu územní celistvosti.

V roce 1991 Rusko za živa rozporcovali,

a teď jsou ta území brána jako suverénní státy, přestože suverénními nejsou.

Všechny ty návrhy na vyjednávání mají jen vyřešit

tu otázku, kdo tu krávu bude dojit, ve smyslu Rusko.

Odtud pramení všechen ten chaos. A každý,

kdo navrhuje nějakou svou platformu,

ať už je to Maďarsko nebo

někdo jiný, jako Lukašenko.

Tak ti si chtějí zachovat svůj status quo a posílit se zdrojově díky té zprostředkovatelské misi.

Přečtěte si o malých státech v Evropě v našem prvním dílu o státu, tam je to vše popsáno.

Jak potom vypadá ta situace?

Tak, že pro Čínu i Západ je teď výhodné zmrazení toho konfliktu.

Oni nemohou připustit pro sebe, pro svou budoucnost, aby Rusko bylo plně suverénním soběstačným státem,

takže se pokouší plně využít veškeré to vnitřní zrádovství, aby ve vztahu k Rusku dosáhli svých vlastních cílů.

A nikdo nemá čas, nemají dost času.

A proč ten čas nemají?

Zatímco zrádní generálové podpindosníci v generálním štábu a na ministerstvu obrany dělali všechno pro to,

aby ten konflikt zmrazili, aby ho protáhli.

Proto generální štáb schválně ztratil iniciativu, zabránil porážce vojsk nepřítele...

Prostě dělali všechno pro to, aby zachovali tu ukrajinskou ozbrojenou sebranku pro válku s Ruskem, s Rusy.

Na základě principu, jaký ohlásil šéf ukrajinské rozvědky Budanov, zabíjet Rusy, kde se jen dá.

Přesně tohle ze všech svých sil umožňoval generální štáb a ministerstvo obrany.

Ano, Ruské federace! Rossionští oligarchové zásobovali zdroji druhou stranu.

Veškeré palivo a mazivo bylo dodáváno z Ruska,

aby se tam mohli bez problémů přesunovat.

Generální štáb zatvrzele tyto sklady přehlížel, nic z toho nelikvidoval.

Před rokem, v březnu, kdy bylo nutné znehybnit tu ukrajinskou ozbrojenou sebranku,

byly v jediném okamžiku zničeny všechny tyto sklady a hotovo. Najednou byli bez paliva.

Už to vypadalo, že zůstanou na suchu, a najednou tam vše opět začalo proudit širokou řekou:

zbraně, palivo i vše ostatní.

Naši oligarchové nakupovali zbraně v Turecku tak, že mu téměř bezplatně všechno přenechávali

a Turecko potom vše potřebné dodávalo na Ukrajinu, aby mohli bojovat proti ruské armádě.

A tímto stylem ten konflikt probíhal dlouho.

Putin kumuloval statistiku, kterou by potom mohl vytáhnout, aby se ten zmetek Gerasimov
a klanově-korporativní skupina stojící za ním nesesmekli z háčku.

Ano, bylo zapotřebí zaseknout,
a přitom umírali lidé.

Jenže jinak se stát za těchto
okolností zachránit nedal.

A když ten háček spolkli
a ten se dobře zasekl,
tak Putin navštívil frontu, dokázal přeformátovat řízení a začalo tóčo.

Začali opět útočit na hluboký ukrajinský týl,
přičemž jeden útok byl bolestivější než druhý.

To, co se dříve nedělo.

A na Ukrajině to hned vyvolalo pokřik:

„Co to má být? To se ti Rusové zbláznili?

Dříve to jen tak pro formu někam jako nasypali a my si v klidu pracovali dál.

A teď útočí tak, abychom vůbec nemohli pracovat. A co naše dohodička?!

Proč se nedrží dohody? Vždyť nás mají šetřit!

Abychom mohli bojovat proti Rusům a pobíjet je.

Proč je najednou všechno jinak?“

Vždyť generální štáb i ministerstvo obrany

se maximálně snažily.

Vždyť každý náboj nedodaný na frontu, to znamená zachráněné protivníky, nepřátele a smrt našich vojáků.

To je neplnění bojového úkolu bránit vlast.

A my dobře víme, jak byl ten umělý

nedostatek munice zorganizován.

Výslovně velitelem generálního štábu,

který zcela cílevědomě nedodával munici,

aby ruská armáda nemohla efektivně

drtit tu fašistickou kyjevskou bandu.

Zcela cílevědomě tak likvidovali ruské vlastence zosobněné SVS Wagner.

To je velice důležitý řídicí nástroj. Přečtěte si naši práci o početním stavu armády.

Je tam samostatná kapitola o soukromých vojenských společnostech (SVS). Co je to zač a k čemu slouží.

Takže to dělali zcela cílevědomě.

Všechno to protahovali, aby se nic nedařilo,

protože si přáli porážku, chtěli zajistit porážku.

A Rusko je válčuje.

Lid a prezident, gosudar jsou zajedno

a ta podpindosnická pakáž,

takoví jako Gerasimov a další ta pakáž s generálskými výločkami,

nedávali munici jen proto, aby bylo zabito více našich ruských chlapců a ušetřeni ti fašističtí zmetci,

pokračovatelé Hitlerova díla.

Ti generálové, kteří nedávali munici, jasně předvedli, že svým charakterem jsou to hitlerovci a vlasovci.

Jiné vysvětlení pro to jednoduše NENÍ!

Pokud bojujete za vlast, tak pro vás nejsou

důležité osobní vztahy, ať už jde o kohokoliv.

To je vedlejší, to nehraje vůbec žádnou roli. Přece bráníte svou vlast!

Ale pokud si začnete vyjasňovat nějaké své osobní vztahy tak, že to poškozuje zájmy své vlasti,

tak je pro to jen jedno vysvětlení, že svou vlast nenávidíte, že jste její nepřítel, nepřítel lidu.

To je třeba si zapamatovat jednou pro vždy!

Jestliže na frontu nedodal munici, je to nepřítel lidu! Nedoražený hitlerovec! Vlasovec!

Takže si nechte ta svá rádoby vysvětlení: „My se v něčem neshodli.“

To jste nějaké mušelínové paničky, co se pohádaly při hře o fanty? A rozešly se do jiných salónů?

Nebo bráníte svou vlast?

Lidé umírají a oni si masírují ego:

„Je zapotřebí jim dát za vyučenou, oni si nás, parketových generálů dost neváží!

Já ti nedám munici a uvidíme, jak budeš tu Rašku bránit!“ Tohle jsou oni!

Ale důvod, proč jim tu munici nedali,

nebyl nějaký dřívější konflikt mezi nimi,

oni jim jí nedali proto, že jejich úkolem je zrazovat Vlast,

zatímco ti druzí ji brání, a proto vznikl ten konflikt,

když mu řekli: „Co to provádíš? Vždyť poškozuješ svou vlast!“ A on na to: „Ty mně můžeš...

Já jsem příliš netýkavý a domýšlivý, aby ses na mne mohl obracet tímto stylem! A proto ti žádnou municí nedám!“

Cožpak tohle je normální postoj

generála ruské armády?

Ne, to je postoj vlasovce, který sní

o likvidaci Ruska a ruského národa.

Takže vyhrává naše ruská armáda.

Bachmutský/Arťomovský mlýnek

na maso svůj úkol splnil.

Pocuchali tam celý sbor a protivník už fakticky nemá čím útočit a řešit strategické úkoly.

On ani tak nebyl ve stavu ty úkoly řešit a teď bez toho sboru,

který pocuchali i přes odpor ruského generálního štábu

a ministerstva obrany, naši vlastenci dosáhli svého.

Ale Západ i Východ, Čína, to všechno vidí.

Oni dobře vědí, co znamená pro Ukrajinu naše vítězství v Arťomovsku.

Dobytí Arťomovsku, to je určitý

ukazatel stavu dvou systémů.

A nyní, i přes to, že mají stále

k dispozici dva sbory...

To je velká síla, nenechte se mýlit, bude

to strašný útok, jestliže je vrhnou do boje.

Jenže celá věc spočívá v tom,

že už ničeho dosáhnout nedokážou.

Každý útok, který plánovali,

se vázal na to,

že v Moskvě bude proveden státní převrat a ten útok k tomu jen vytvoří ten správný obrázek.

Neboť ten převrat měl zcela

dezorganizovat řízení na frontě,

který by navíc zůstal bez munice, takže by podle svých plánů vše skvěle rozlouskli a Rusko by se zhroutilo.

A je tu ještě jedna taková věc, které si žádný politolog vůbec nepovšimnul.

Jak byla v Rusku připravována občanská válka?

Vždyť tu přece vůbec nepřipravovali bolševici.

Byla připravována rozsáhlá občanská válka a realizována byla prostřednictvím zahraniční intervence!

Ale jak byla připravována?

V roce 1915 začal být na frontě nedostatek munice, prostě jí nebylo dost.

A přitom, jak se později ukázalo, určité zásoby munice

k dispozici byly, jenže na frontu nepřicházely.

K zásobení se municí byla v Rusku

zorganizována široká výroba munice

a velké množství jí bylo zakoupeno v zahraničí.

Tu munici přiváželi, skladovali,

skladovali a skladovali...

Munice už byl dostatek, ale přesto volání o jejím nedostatku neutichala.

Psaly o tom noviny,

všichni na tom pracovali...

A výsledkem bylo, že té munice

bylo naskladněno tolik,

že vystačila stranám bojujícím v občanské válce, včetně interventů,

stříleli s ní po celou dobu, kdy probíhala občanská válka i intervence.

Potom Sovětský svaz spotřebovával tuto munici v průběhu různých lokálních konfliktů,

na Chalchin-Holu, v Chasanu, v Sovětsko-finské zimní válce i v drobnějších konfliktech.

Potom se spotřebovávala

ve Velké vlastenecké válce.

To neznamená,

že se nevyráběla nová munice.

Ne, ta se samozřejmě také vyráběla, ale jde o to,

že sklady byly ještě plné munice carské výroby.

Byly tu ještě tyto staré zásoby,

také z důvodů určité logistiky ze skladů.

Proč by například v době Velké vlastenecké války měli vozit carskou municí ze Sibiře a Dálného východu,

když bylo možné přivést ze závodů

na Urale tu nově vyrobenou?

Navíc tam byla také potřebná, protože tam jsme měli Dálnévýchodní frontu proti Japonsku.

Po Velké vlastenecké válce touto

carskou municí drtili Japonsko.

Té munice bylo tolik,

že jí vypomáhali dokonce i Číňanům.

Měli jsme vojenskou základnu v Port Arturu a když jí odevzdávali,

tak se ukázalo, že Číňanům přenechali municí ještě carské výroby.

Až do poloviny padesátých let 19. století byly

metodičky ke střelbě výslovně carskou municí.

Co tím chci říci? Přípravovali pád státu a připravovali ho k budoucí občanské válce a intervenci.

A k tomu, až se zastaví průmysl, potřebovali mít dost munice, aby bylo čím bojovat.

A tak ty sklady připravovali

na celém území státu.

A když se dívám na jednání Gerasimova,

tak mne ta analogie prostě ohromuje.

Vždyť on dělá úplně to samé. Nedodává munici na frontu a vytváří zásoby.

Nač? A my víme, že v důsledku státního převratu se Rusko má proměnit ve státečky bez suverenity.

Všichni postranní pozorovatelé, kteří jsou připraveni podpořit tu protikoloniální vzpouru Ruska proti Západu,

vidí tu zradu, a tak vyčkávají.

A Čína stojí více méně stabilně,

z jejich pohledu vypadá jako kolos.

Nevidí tam z vnější úrovně

takové podpindosníky.

Kvůli tomu byl zorganizován koronavirus, aby pod jeho rouškou vyčistili podpindosníky z řídicích pozic.

A proto se začínají na Čínu orientovat.

Kdyby Rusko od počátku jednalo rozhodně, tak bychom teď nestáli na prahu světové jaderné války.

Nikdo by se neodvážil zvyšovat

stupeň konfrontace s Ruskem.

Jen si vzpomeňte, jak se celý Západ vyděsil, když Rusko nevstoupilo na Ukrajinu podle předepsaného plánu,

já ho podmíněně nazývám Atavia

Proxima, ale podle jiného plánu.

Oni pak museli organizovat spoustu různých jednání, různých řídicích opatření,

aby se Rusko nakonec více méně stáhlo a přiblížilo se k tomu formátu Atavia Proxima.

Jen si vzpomeňte, že právě v důsledku těch jednání a domluv v Istanbulu,

se ruská armáda stáhla z území osvobozených od fašismu,

a fašisté tam potom zorganizovali ta jatka v Buči.

A tu Buču plánovali, protože je tu souzvuk se slovem butcher – řezník.

Na Západě vše musí působit

na jejich auditorium.

Ted' se obnovilo letecké spojení...

...do naší Gruzie, kde proti tomu

někteří lidé protestují.

A v jakém jazyce mají napsány své transparenty?

V angličtině! Všichni drží plakátky v angličtině.

To znamená, že ta akce není ani tak zaměřená

na občany Ruska, na ruské obyvatelstvo,

jako spíše tam, na páníčka, aby mu ukázali: „Podívejte se, jací jsme.

Všechno to děláme pro vás, my nedovolíme,

aby si Rusko obnovilo svou územní celistvost.“

O čem mluvil tento týden Lukašenko, který znovu navrhnul: „Pojďme opět připravit mírová jednání s Ukrajinou.“

Na jakém základě? Jaká mírová

jednání. O čem to mluvíte?

O tom, že si Rusko nesmí

obnovit svou územní celistvost.

Vždyť potom vyvstane otázka i toho statku,

který má „baťka“ pod palcem.

Vždyť si vzpomeňte, jak maximálně roztácel tu protiruskou hysterii.

Od kdy je z něj takový vlastenec?

Vždyť ještě v roce 2019 prohlašoval: „Velká vlastenecká válka, to nebyla naše válka.

Chodí si tady přes nás různé okupační armády a bojují na našem území.“

To je jeho prohlášení! Vymstilo se mu tak, že se ti, se kterými si zahrával, rozhodli ho zničit.

Je na tom něco překvapivého? Není!

Kaddáfí, Mubarak... A to se Mubarak Američanům plně podřizoval.

Kaddáfí si začal zahrávat s těmi, co ho chtěli zničit a doplatil na to životem.

Jenže oni si to neuvědomují.

Asad se včas vzpamatoval a přestal se přátelit se Západem. Začal budovat svůj stát a ustál to.

Neustále jen opakovali: „Asad musí odejít!“

První, co podnikli v tom, že Asad musí odejít, bylo jeho vyloučení z Ligy arabských států.

A tento týden ho sami pozvali,

vrátil se tam jako drahý a vítaný host.

A všichni ti, co opakovali, že Asad musí odejít, už sami o své pozice přišli.

Takže co řekl Lukašenko?

Vždyť pronesl: „Ta jednání...

Kdyby se lidé v Rusku dozvěděli, za jakých podmínek bylo státní řízení připraveno uzavřít mírová jednání

s fašistickou kyjevskou

bandou, tak by se zhrozili.“

To on řekl, že kdyby se lidé v Rusku dozvěděli, za jakých podmínek jsou připraveni uzavřít dohody, tak by se zhrozili.

No to se podívejme! A nám tu vykládali: „Co se rozčilujete? Oč vám jde? Ti nahoře dobře vědí, co dělají!“

To znamená, že byla připravována

rozsáhlá zrada ruských zájmů.

Chtěli Rusko odrovnat a nám vykládali: „Musíte důvěřovat těm nahoře, buďte pěkně zticha.“

Máme tu takového „patriota“ Matvjejčeva, který donekonečna omílal:

„Co si to ten dobytek vůbec dovoluje?“

Přemýšlet o jednání těch nahoře!

Co řeknou, to bude, oni se nemýlí, vždy mají pravdu! A ti dole se tím musí spokojit.“

Takže Rusko nebylo dost ROZHODNÉ!

A v důsledku toho, v naději,

že v Rusku proběhne státní převrat,

Západ neustále zvyšoval stupeň toho konfliktu.

A najednou Rusko začalo v poslední době demonstrovat tu rozhodnost.

Jen si to vezměte, s čím počítal Západ,

když dodal Ukrajině Patriots?

Že si Rusko nikdy nedovolí na ně zaútočit, že si to jednoduše nedovolí.

A Rusko si to dovolilo!

Velká Británie dodala rakety Storm Shadow

s tím, že si Rusko nedovolí je sestřelovat.

A Rusko si to dovolilo!

A všude, každý krok potvrzuje,

že se změnila situace.

Vyplývá z ní pro Západ, že Rusko si přestalo hrát na dohodičky,

že ty klanově-korporativní skupiny, které byly nadějí Západu, přicházejí o svou moc, že přicházejí o řízení.

Rusko se stává rozhodným,

a potom si to odskáčou všichni.

Proto Západ urychleně potřeboval

zmrazit ten konflikt, urychleně!

Oni potřebují oddychový čas, potřebují si zachovat tu banderovskou líheň,

aby tam dál vychovávali ty, kteří budou rvát Rusko, kteří budou provádět teroristické útoky,

aby Rusko neustále krvácelo

a Západ to díky tomu ustál.

Zda se podaří rozložit Rusko nebo nepodaří...

Default v USA v první řadě poškodí ty státy, které se nacházejí v dolarové ekonomice.

To si tyto státy také uvědomují,

a také nemají čas.

Rusko začíná povstávat,

a to pro Čínu znamená jen jedno,

že Rusko začne uplatňovat svou vnější a globální

politiku ve vztahu například k těm africkým státům

a ty dají Rusku přednost.

Takže pro Čínu také není výhodné, aby se Rusko stalo subjektem globální politiky,

ta také stojí o to, aby ten konflikt byl zmrazen.

Čína nepřiznává Rusku

právo na územní celistvost.

Číně musí být její územní celistvost uznávána a Rusku ne, Rusko musí být rozčleněno.

A proč? Protože jinak Čína nedokáže spolknout Střední Asii. Teď už si začala pochutnávat na Kazachstánu.

Je pravda, že se do toho vmísili Američané, kteří řekli: „My nedovolíme,

aby byl Kazachstán využíván

pro obcházení sankcí.

Pomůžeme mu plnit sankce USA proti Rusku.“

A posílají tam prakticky stovku pracovníků

Státního departmentu a ministerstva financí,

kteří budou mít pod palcem státní orgány Kazachstánu, aby pracovaly podle nich.

To přece není žádné „vnější řízení“,

to je prostě jen „pomoc“.

Jen ať jedni zloduší pocítí hněv jiných zloduchů.

Ať tam Čína a USA spolu vzájemně bojují a oslabují se.

A tady na Ukrajině to vypadá na vítězství.

Vítězství v důsledku rozhodných kroků.

A s vědomím, že Rusko už se nepodřizuje, že své úspěchy bude jen zvyšovat, potřebují zařídit vyjednávání.

Potřebují ten konflikt ukotvit, aby potom díky vnitřním zrádcům-podpindosníkům,

typu Nabiullinové, Gerasimova,

Siluanova a další takové pakáže,

tady v Rusku vytvářeli sociální napětí

a na frontě ruská armáda neustále krvácela.

To by vedlo k vnitřnímu výbuchu

v Rusku, což je jejich cílem.

Aby ho potom rozčlenili

na státečky bez suverenity.

To za tímto účelem Gerasimov hromadí munici, aby tyto státečky bez suverenity měly proti sobě čím bojovat.

Přece se ta munice nevyrábí všude,

zato ty sklady všude budou.

Například v Čečensku se munice nevyráběla, žádné patrony, proto jim tam byly zanechány velké sklady.

Jen si vzpomeňte na devadesátá léta,

jak byla od roku 1994 do roku 2000

používána jako základna

mezinárodního terorismu.

Kolik toho všeho uskladněného bylo použito výslovně proti ruskému národu, proti ruské armádě,

stejně jako proti místnímu obyvatelstvu!

Takže ta situace je taková, že Rusko projevilo svou rozhodnost, a proto musí všichni pospíchat.

USA musí pospíchat proto,

že je kolaps jejich státu na spadnutí

a Čína zase proto, že pokud Rusko povstane,

opět se jí nepovede stát centrem koncentrace řízení na globální úrovni odpovědnosti.

Odtud všechna ta diplomatická aktivita ze strany Číny, afrických států, BRICS,

našich rádobý partnerů,

aby Rusku znemožnili obnovit jeho územní celistvost, aby Rusko dál krvácelo.

To potřebuje jak Čína, tak i USA.

Je třeba to chápat.

Jakže to řekl Alexandr III.? „Opět jsme se přesvědčili, že Rusko má jen dva spojence, svou armádu a námořnictvo.“

Další otázka. Mluvil jste o plánech

na mírové urovnání z celého světa.

A jedním z těch, kdo navrhl

svůj plán mírového urovnání,

byl i Heinz Alfred Kissinger, kterého všichni znají pod jménem Henry Kissinger.

Tuto sobotu, 27. května mu bude sto let.

Jeho plán vyvolal ve společnosti velký ohlas, avšak odborné společenství

si Kissingera moc necení

v porovnání s Brzezinským.

Jak to okomentujete?

Nu, takové je to odborné společenství.

Je přece zapotřebí vidět základ.

Existuje takové rčení: „Dobré řízení není vidět.“

A když porovnávají, co napsal Kissinger a co napsal Brzezinski...

Brzezinskij se podílel na tomto, podílel se

na tamtom, a co v té době dělal Kissinger?

Někde se zabýval, kdo ví čím,

a vykládal, kdo ví co.

No to je opravdu zajímavé.

Když se Brzezinski setkával s čínskými soudruhy,

tak mu žádnou úctu nikdo neprojevoval.

Zatímco Kissingerovi členové ÚV nosili polštářek,

aby se mu pohodlněji sedělo na židliče.

Člen ÚV mu donesl polštářek! Ten Kissinger se asi v ničem moc nevyzná...

Jenže tak to není.

Já začal tím, že to je úroveň naší analytiky, našich politologů, toho, co a jak chápou.

U nás mnozí politologové vnímají to mystérium „suverénních“ států bez suverenity jako danost.

Když prezidentové o něčem rozhodují,

tak o tom zcela vážně v tomto duchu mluví.

Nevidí to nadnárodní řízení.

Vědí, že tu je vnitřní a vnější politika,

ale o globální politice nemají žádnou představu.

Znají nezávislé větve moci:

zákonodárnou, výkonnou a soudní.

Ale nemají ani ponětí o ideologické

a tím spíše o konceptuální moci.

A proto také mnohé z věcí, o kterých mluvil a mluví Kissinger nechápou,

nebo jim dokonce rozumí přesně naopak.

Takže oni... Jak se říká,

mnohé věci jsou nám nepochopitelné, jenže ne proto, že by náš rozum byl tak slabý,

ale proto, že si jejich podstatu nedokážeme dát dohromady s tím, co už známe.

A ten okruh pojmů jako konceptuální moc, globální politika, plná funkce řízení, zobecněné prostředky řízení...

Tomu nerozumí vůbec, co to vlastně je.

A když to neznají, tak to pro ně neexistuje.

Když si potom přečtou různé ty pitomosti jako Velká šachovnice nebo něco jiného,

tak staví Brzezinského

o tři hlavy výše nad Kissingera.

Nu, pokud to myslí opravdu vážně a neříkají to proto,

aby polithňupy nasměřovali falešným směrem.

A to je fakticky ten důvod, proč Kissinger nemůže odejít na odpočinek...

On by dávno odešel,

ale dokud mu to jasně myslí

a dokud může nadnárodnímu řízení předkládat určité recepty pro jeho kroky,

ne tomu státním, ale nadnárodnímu, aby dál řídilo státy a národy v komplexu planety Země,

tak bude dál působit ve veřejném prostoru.

A to, co on říká, je srozumitelné, pokud víte,

jak jsou řízeny složité sociální supersystémy,

a takové znalosti získáte jen v jednom zdroji,

v pracích vnitřního prediktoru SSSR,

bez období od roku 2018 do roku 2021, kdy vyšla třídílná práce Válka, Stát a Bolševismus.

Je nutné vědět,

jak jsou řízeny složité sociální supersystémy,

a potom bude srozumitelný i Kissinger.

Už je tu celou věčnost, prakticky se nemůže hýbat. 27. května mu bude sto let... Ano, už tento týden.

Je to velice důležitý politik,

a jeho práce je závažná.

A navíc cestuje, už sám nemůže chodit, tak ho převázejí v křesle,

ale musel vést tu stínovou řídící

činnost, ukrytou před zraky lidí.

A jak? K tomu, aby zůstalo skryté to reálné řízení světa, tu jsou takoví lidé jako Brzezinski.

Jemu sdělili určité informace v jeho působnosti a on je jako kohout rozkokrhal na celý svět.

Psal do různých novin a řešil tak TAKTICKÝ úkol ve strategickém řídicím plánu.

Brzezinski nebyl dokonce ani žádný stratég, ani taktik, byl jen oznamovatel plánů.

Jestliže tohle nechápete...

Je to složité jen tehdy, pokud vy sami nevíte,

jak se řídí složité sociální supersystémy.

Takže si můžete na politologa udělat hned názor podle toho, zda má o Brzezinském vysoké mínění.

Pak je to jasné, jeho úroveň je jasná.

Nic nezná, neví, co je to stát, ani jak je řízen,

jak je funguje moc, nic z toho

nezná, absolutně nic.

Zná jen fakta.

Ale jak bylo řečeno v románu Izraila Mettera Pátý roh: „Faktů mám mnoho,

faktů mám dostatek, ale metodologicky jsem na tom mizerně.“

A tito polithňupové jsou

na tom mizerně metodologicky.

A proto stále slyšíme: „Já jsem si tohohle přečetl, tamtoho citoval...

Tam na Západě je jeden politolog, kterého cituji...“ A kdy zapojíte vlastní rozum?

Z cizího rozumu nevyžijete.

A v takových složitých epochách, jaká je

u nás nyní, kdy probíhá velice silný manévr,

přežije jen ten, kdo umí chápat procesy,

kdo umí tyto procesy podržovat své vůli

a zaměřovat je na dosahování svých cílů.

A takové znalosti získáte

v Koncepci sociální bezpečnosti.

Tak taková situace je s Kissingerem.

Je to dobrý lakmusový papírek na všechny politology. Zeptejte se jich,

kdo je to Kissinger a kdo Brzezinski a hned budete mít jasno, jak je na tom daný člověk s porozuměním řízení.

A ještě jedna otázka, neméně důležitá.

Jak jsme předpokládali, tak obilná dohoda byla prodloužena do 17. června.

Ale jak vidíme a slyšíme, zájmy Ruska opět zohledněny nebyly. – Byly zohledněny.

A proč ji tedy prodloužili?

Protože nikdo nemá v úmyslu dosahovat zájmů Ruska, aby zájmy Ruska byly naplněny, dosaženy.

To právě proto, vždyť zohlednit je můžete tak,

že je naplníte, i tak, že jejich plnění nepřipustíte.

A celá ta obilná dohoda je celá o zohledňování zájmů Ruska, aby svých zájmů dosáhnout nemohlo.

Víte, Rusko má potraviny, které může prodat. Ukrajina už všechny potraviny, které měla, prodala.

Zpravidla je tam vše vyvezeno

už do začátku nového roku.

A když byl ten skandál na Slovensku,

v Polsku a dalších státech,

tak jsem přece říkal, že vyváželi, čistili všechnu starou veteš ze sýpek.

To obilí nebylo jen nevyhovující, byla to veteš, která se dala použít tak maximálně na pelety a topení v kamnech.

Na nic jiného už se nehodilo. A to vyvolalo problémy v ekonomice Slovenska, Polska i jiných států.

Vždyť komu to budou dodávat, aby se toho zbavili? Takovým moulům, nezpůsobilým státům,

projektově zkonstruovaným státům.

Cožpak na sebe má pán

ze západní Evropy, jako Francie,

nebo dokonce okupované Německo,

brát takové náklady, nebo co? Ne.

Ukrajina musí být podporována

a ta na oplátku musí něco dodávat,

aby se udrželo zdání prodeje

jejího obilí, které prý má.

Zatímco Rusko ho skutečně má

a má na něj ve světě i kupce.

Ale vždyť jen 3% toho ukrajinského obilí bylo dodáno chudým státům, které ho potřebují.

To dobré ukrajinské obilí odcházelo

do Evropy, kde z něho dělali whisky,

kde z něj dělali krmné směsi a krmili jím prasata. Anebo šlo do potravinářství, v závislosti na tom, o jaké šlo obilí.

Nešlo přece jen o pšenici,

ale také o kukuřici a jiné obilí.

Ale z toho pouze 3% odešla na pomoc těm nejchudším africkým státům.

Všechno ostatní skončilo v Evropě nebo u států podílejících se na té dohodě.

Například se dobře nakapsovalo Turecko,

jeho potravinářský průmysl z toho silně těží.

A Rusko potřebuje prodávat.

Ale tady opět narážíme na zájmy Západu a Číny.

Bude-li Rusko prodávat své obilí, a tím spíše,

bude-li ho prodávat za dostupné ceny Africe,

bude se protikoloniální povstání

proti Západu v Africe šířit.

A toto protikoloniální povstání

v Africe může být úspěšným

pouze bude-li se opírat o mimo

stojící subjekt globálního řízení.

Bude-li Rusko prodávat obilí, Čína se nedokáže stát tím subjektem globálního řízení

a nedokáže dostat pod kontrolu protikoloniální povstání národů Afriky proti Západu.

A proto Čína nemá zájem, aby to obilí šlo v plném objemu do Afriky a dalších států.

Vůbec na tom nemá žádný zájem. Západ nemá zájem, ani Čína nemá zájem.

A celá ta obilná dohoda, ta černomořská iniciativa je zaměřena jen na jedno,

uvázat dodávky ruského obilí co nejvíce,

maximálně na tu obilnou dohodu

a neumožnit Rusku dodávat

to obilí na světový trh.

Rusko nemůže zastavit veškerý

obchod s obilím, prostě nemůže.

Ale podstatný segment může

být z dodávek obilí vyloučen.

Tím spíše není možné dodávat vše jen přes dálněvýchodní a severní mořské přístavy.

Černomořské přístavy přece také musí pracovat, stejně jako pozemní trasy.

Ty pozemní trasy s Čínou

jsou teď velmi přetíženy.

Velice se nám teď nevyplácí, že Bajkalsko-Amurská magistrála nebyla dostavěna

a na mnohých úsecích byla rozebrána vedlejší trať v těch svatých devadesátkách.

Ta cesta se teď dostavuje

zrychleným tempem.

Ano, technologie už jsou jinde a stavba jde daleko rychleji a někde už s využitím hotových dílů.

Mnohé už se urychlilo, ale stále je problém s tím,

že Dálný východ není pořádně dopravně propojen.

Severní mořské přístavy mají také omezenou kapacitu. A teď by mělo být ještě zavřeno Černé moře?

To by pro Rusko byla velice závažná rána, ekonomická rána. Ale to hlavní, byla by to politická rána.

To by neumožnilo Rusku získat ve světě stabilitu

a opatřit si spojence v protikoloniálním povstání, ty, kteří by se k němu připojili.

Tohle to sleduje, a proto

je tou nejaktivnější stranou,

tou nejzajímavější stranou na prodloužení té obilné dohody,

kde jsou ruské zájmy zohledněny takovým způsobem, aby jich nebylo dosaženo,

aby Rusko nemohlo dosáhnout svých zájmů, výslovně právě ruská strana.

To právě vyjednaváci ze strany Ruska více než kdo jiný trvali na prodloužení té obilné dohody.

Neboť potřebují zajistit

ekonomický kolaps uvnitř státu.

Jenže my jsme neměli dost sil,

abychom tu dohodu ukončili. Neměli.

Zatím jsme měli dost sil jen na to, abychom lokálně ukázali, že jsme rozhodní,

že jsme si přestali hrát na dohodičky.

Arťomovsk je osvobozen

se všemi následnými důsledky.

A teď na Ukrajině vyvstala otázka, co si počít s těmi dvěma zbývajících sbory?

Je zapotřebí je nějak anihilovat,

protože jsou nastaveny jen na jedno,

aby shořely v útoku nebo

zabíjely Rusy na území Ruska.

Jiná možnost není. Takže musí teď shořet. Proto se už dávno propracovává...

Už kolikrát jsme mluvili o těch mostech,

o rozdělení Ukrajiny podél Dněpru.

Jak dlouho o tom mluvíme? Kolik různých politických to předhazovalo?

Ale teď je řeč o něčem trochu jiném.

My jsme předvedli svou rozhodnost, a to se projevilo na obilné dohodě tím nejefektivnějším způsobem.

Když mne tak někdo poslouchá, tak si asi říká: „Copak se úplně zbláznil?

Vždyť právě říkal, že je ta dohoda

pro nás nevýhodná, že nás poškozuje,

že neodpovídá zájmům Ruska, protože jeho zájmy jsou v ní zohledněny tak,

aby jich nemohlo být dosaženo.

A najednou zase vykládá, že vítězství v Arťomovsku se projevilo na obilné dohodě?

A jakpak asi?“ Je to velice jednoduché.

Co řekl Erdogan? A Erdogan vůbec není náš přítel, to ani náhodou, je naladěn zcela protirusky.

Dodával zbraně na Ukrajinu, dodává je tam a bude je dodávat dál.

Jenže! Erdogan je teď ve velice složité situaci.

Ti partneři, se kterými toho tolik nadělají...

Ať se hlavy státeků bez suverenity, které vznikly na území bývalého SSSR, bývalých republik,

ze kterých jsou nyní státekky bez suverenity, ať se dobře podívají na Erdogana.

Vždyť ti, se kterými se přátelil, ho chtějí zabít. Erdogan se z toho vykrucuje jen díky pomoci Ruska,

on to zatím ustál jen díky pomoci Ruska.

A tím nemyslím tu ekonomickou pomoc,

díky bezplatným dodávkám obilí, plynu a všeho dalšího za to, že dodává na Ukrajinu zbraně.

Ne, to zařídili podpindosníci, ale díky celkové vzájemné spolupráci, díky celkové politické podpoře.

Jak to Erdogan řekl?

„Prodloužení obilné dohody bylo možné jen díky mým zvláštním vztahům s prezidentem Putinem.“

Ty zvláštní vztahy spočívají v tom,

že nemáme zájem na tom,

aby se Turecko stalo efektivním

nástrojem v boji proti Rusku.

A právě na to jsou teď zaměřeny všechny kroky Západu určené k výměně Erdogana.

Erdogan už je začleněn do určité politiky.

Nechal se zatáhnout do války proti Asadovi a prohrál, takže pochopil, že musí hrát tu hru jinak.

A začíná hrát s Íránem, budoucím centrem koncentrace řízení, euroasijským.

A tak začíná hrát s Ruskem proti zájmům těch, kteří ho chtějí zabít.

Oni ho chtějí zabít v přímém slova smyslu

a výhra v těchto volbách je pro něj zásadní.

My jsme minule tu dohodu neprodloužili kvůli tomu,

že bychom potřebovali zachránit Erdogana,

ale proto, že v důsledku vnitřní zrady vnitřních podpindosníků jsme nedokázali zajistit její ukončení.

Nedokázali. Ještě jednou říkám, měli jsme tenkrát zastavovat ty lodě a zabavovat je.

A kapitány okamžitě zavírat do vězení

na doživotí, pokud vezli na Ukrajinu zbraně.

Vykládat ty lodě a dělat jim důkladnou prohlídku, a mnohé další jsme měli dělat.

Jenže jsme nemohli. Ne kvůli tomu, že bychom to fyzicky nedokázali,

ale z politických důvodů jsme

toho nemohli dosáhnout.

V podstatě toho nejsme

schopni dosáhnout ani nyní.

Ale Erdogan chápe, že to Rusko ustálo.

Že to Rusko ustálo a chápe, že padnou-li teď v Rusku vlastenci a vyhrají podpindosníci,

tak ti, kdo ho mají nahradit

a udělat z Turecka nůž proti Rusku,

který má být zabodnut do těla Ruska,

tak ti v první řadě zlikvidují Erdogana.

Jemu nejde o Rusko, ale chápe, že státní převrat v Rusku pro něj znamená smrt, pro Erdogana.

Ať se Mubarak snažil sloužit Američanům, jak chtěl, stejně skončil ve vězení a málem přišel o život.

Ať se Kaddáfí snažil dohodnout se Západem,

jak chtěl, stejně to pro něj skončilo katastrofou.

Tak ať se podívají všechny ty hlavy států: Kazachstánu, Kyrgyzstánu, Tádžikistánu, Uzbekistánu,

je možné vyjmenovat je úplně všechny.

Ať se podívají na ty příklady.

Ať se podívají a udělají si závěr,

jako to udělal i Erdogan.

Erdogan se přesvědčil, že když Asad přestal hrát se Západem, přestal s ním jednat

a dohodl se s Ruskem, tak to ustál.

A Asada už vrátili do Ligy arabských států.

A pokud se Erdogan dohodne

s Ruskem více méně čestně,

ne tak, jak to dělal doposud, kdy hrál na všechny strany, byl bohato-vektorový stejně jako Lukašenko,

tak to také ustojí a jeho

budoucnost bude zajištěna.

A on nesázel na Rusko do posledního okamžiku, dokud to vítězství Ruska v Arťomovsku nebylo již očividné.

A ta skutečnost, že bylo ohlášeno plné osvobození Arťomovsku neznamená,

že to vítězství bylo očividné

až po něm, to vůbec ne.

Ne, všem to bylo jasné už dříve. Odtud pramení všechn ten diplomatický shon celého Západu, Východu i Afriky.

A co řekl Erdogan po uzavření té dohody? Vzal celou ostudu té dohody s Ruskem na sebe

a řekl: „Rusko přistoupilo na tu dohodu jen proto, že jsem o to požádal, protože to potřebujeme my a ne Rusko.“

A Rusko, to už zůstalo nevyřčeno, obětovalo část svých zájmů kvůli tomu, aby udělalo službu Turecku.

On tak vzal tu ostudu z té dohody na sebe, protože pochopil,

že Rusko vyhraje, že jiná možnost není a bude nutné s ním navázat tentokrát už lidské vztahy.

A vzal to na sebe, protože musí žehlit svou vinu ze všech těch předchozích podrazů, kterých se

dopustil vůči Rusku.

Vždyť se chce dokonce dohodnout s Asadem,

chce se s ním usmířit a bez Ruska se mu to nepodaří.

Takže se podívejte, jak to vítězství

v Arťomovsku mění politickou mapu světa.

To je vítězství Ruska, to znamená

další nabývání suverenity.

A já opakuji, že odtud pramení celý ten diplomatický shon s těmi jednáními, aby byly co nejrychleji,

dokud se Rusko nestalo silným,

dokud to jasně nedošlo všem.

Ted', když je zatím jen lidem u řízení jasné, že Rusko už vyhrálo, je nutné tomu vítězství zabránit,

ukrást ho díky jednání, rozdělit Ukrajinu, zachovat banderovskou líheň,

zachovat tu možnost,

že Rusko bude dál krvácet.

Každý má teď svůj zájem.

Západ jeden, Čína druhý.

Ale ve vztahu k Rusku se ten zájem shoduje,

každý chce dát najevo, že Rusko je jeho kráva,

kterou bude dojit právě on!

Západ, USA dojily Rusko třicet let!

A v mnohém ho dojí dál, a to jen díky našim podpindosníkům,

díky kurzu dolaru, sazbě refinancování,

základní úrokové sazbě a je toho daleko víc.

A Čína touží po tom samém, získávat z Ruska to, co sama nemá, a to především technologie.

Čína nemá své technologie a Rusko je má.

Čína si velmi dobře uvědomuje, že Rusko vyhraje v každém případě, ať už mu Čína bude pomáhat nebo ne.

Rusko všechno zvládne samo.

Takže ať se Čína snažila brzdít pomoc Rusku, jak chtěla, stejně na tom trčila jen ona sama.

To proto teď tak stojí o zařízení těch jednání. A situace ve světě se mění.

Erdogan už pochopil, že musí vzít část té ostudy

z té dohody na sebe, aby Rusko ustálo tu situaci,

a on se díky tomu mohl potom dohodnout, aby mu bylo odpuštěno všechno to, co podnikal proti Rusku.

Tak taková je ta situace.

To je pro dnešek všechno.

A tak už mi nezbývá než vám jako vždy připomenout, že mnohé věci jsou nám nepochopitelné,

jenže ne proto, že by náš rozum byl slabý, ale proto,

že si je nedokážeme dát dohromady s tím, co už známe.

Dnes jsme se opět bavili o tom, co je to stát.

Podívejte se, přece víte,

jak vypadá hierarchie v armádě,

podle ní poznáte, kdo má jaké pravomoci, kdo má v armádě jakou moc:

voják, důstojník, generál... A je-li to důstojník,

tak jakého druhu, je-li to generál, tak jakého druhu.

To všechno víme. A stejně tak je určeno pořadí důležitosti států ve světě

a projevuje se to v jejich státní symbolice,

a především ve státních vlajkách.

A nikoho by tak nepřekvapilo, kde se vzal ten shon u afrických států s tím jejich mírovým plánem.

Když se podíváte na jejich vlajky, tak pochopíte, že to jsou všechno jen držitelé území.

A jsou-li to jen držitelé území, tak to znamená, že nad nimi stojí nadnárodní subjekt.

A kdo je tím subjektem? Jak se projevuje? A vše začíná být jasné, jaké zájmy běží ochraňovat,

jaký plán budou podporovat.

My jsme o tom speciálně napsali práci

Státní symboly a státní suverenita.

Abyste věděli, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy, musíte vědět, jak se to dělá.

A takové znalosti jsou vyloženy pouze v pracích vnitřního prediktoru SSSR, bez období od roku 2018 do roku 2021,

kdy byla vydána třídičná práce

Válka, Stát a Bolševismus.

Tam je v tom dílu o státě popsáno,

co je to stát, a jak určit jakého je druhu,

v dílu o válce jsou způsoby vedení konfrontace a v dílu o bolševismu je východisko z celé té noční můry...

Opakuji, že na Západě je historickou ideologií fašismus a v Rusku je historickou ideologií bolševismus.

To právě proto Západ tak nenávidí bolševismu a šel proti němu bojovat Churchill

s interventy, přišel proti němu bojovat i Hitler...

A u nás v Rusku všichni, kteří nenávidí Rusko, v první řadě bojují proti bolševismu.

Ti nenávidí bolševiky za to, že zachránili Rusko.

Vydání té třídílné práce označuje, že se vnitřní prediktor Ruska vrátil ke své práci

po smrti Vladimira Michajloviče

Zaznobina v roce 2018.

Čtete práce vnitřního prediktoru SSSR, buďte

konceptuálně mocní, a potom porozumíte tomu,

jak ve svém běžném životě tím,

že budete bránit zájmy své a své rodiny,

budete zároveň bránit i zájmy státu,

bez kterého ty své nedokážete ubránit.

Jestliže se loď potápí, je zbytečné něco opravovat

na své kajutě, je to zbytečné, protože se potopí s ní.

A svou každodenní činností můžete tu loď zachránit a vylepšit si svou kajutu, budete-li vědět, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy, budete-li se sebevzdělávat.

Knihy byly napsány, jsou to práce vnitřního prediktoru SSSR.

Studujte je, stávejte se konceptuálně mocnými, braňte zájmy své i své rodiny, svého státu, zájmy svých dětí, budoucnost svých dětí.

Přeji vám mírové nebe nad hlavou a štěstí! Do příštích setkání!

ZDROJ: VK/konceptualcz